



MẸ
KỂ
BÉ
NGHE

ĐÀN ONG XÂY TỔ

Tổ ong xưa nay rất đoàn kết, mỗi người một việc, dù cực nhọc nhưng ai cũng tươi cười vui vẻ. Thế rồi một hôm có chuyện bất đồng xảy ra. Bầy ong giận nhau, mỗi người bỏ đi một hướng. Chiếc tổ không người chăm nom. Kho chứa mật cạn kiệt. Đàn ong con đói meo, nằm thoi thóp trong nắng chiều khô khốc.

Ong chúa là người nhớ tổ đầu tiên. Vất vả lắm cậu mới tập hợp gia đình xây nên chiếc tổ này. Không chịu nổi cảnh cửa nhà hoang tàn, Ong chúa đi tìm mọi người, nhần nhau về tổ.

Đàn ong tục tục kéo về, ai cũng cúi đầu biết lỗi. Ngay sau đó, người nhà mật, kẻ sửa nhà. Một vài chú khác chui vội vào phòng chăm sóc mấy bé ong con. Chẳng bao lâu, mái ấm hôm nào lại đông vui, sung túc, nhộn nhịp như xưa. Thỉnh thoảng trời đẹp gió thơm, đàn ong quây quần bên nhau đàn hát say sưa. Gia đình họ giờ đây thật đông đúc và nề nếp. Ong chúa nhớ lại thuở mới dựng nhà, chỉ có một mình cậu với bao nhiêu việc lớn nhỏ, thật vất vả. Bây giờ, thỉnh thoảng mọi người nghe cậu ta hát rằng :

"Một cây làm chẳng nên non
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao".

QUỲNH AN

ĐÓ BÉ ! ĐÓ BÉ !

Bé hãy tìm những câu ca
đạo hoặc trẻ em có nội dung
gần giống nó, cùng cất hát của

Ong chúa
Như lời quả thưởng
đang chờ bé

